Ngày 26 tháng 02 năm 2024 1 Ti-mô-thê 1:3-5

Chủ đề: ***Mục đích của sự răn bảo, ấy là sự yêu thương, bởi lòng tinh sạch, lương tâm tốt và đức tin thật mà sanh ra.***

Trọng tâm: Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán rõ mục đích của Luật pháp là cho loài người biết đường lối của Đức Chúa Trời, để loài người nhìn vào mà nhận biết mọi hành vi của mình là tội lỗi ở trước mặt Đức Chúa Trời và như vậy, loài người sẽ hư mất đời đời. Nhưng nếu loài người tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì linh hồn của loài người sẽ được phục hồi sự sống mình và sẽ được sống trong sự thịnh vượng, trong sự thành công và sẽ được sự sống đời đời, nếu loài người tiếp tục noi theo đường lối của Đức Chúa Trời. Nếu dân Y-sơ-ra-ên nhìn vào Luật pháp của Đức Chúa Trời thì họ sẽ nhận biết thân phận của họ đang sống đó là ở trong sự chết, nhưng linh hồn họ sẽ được trở nên một dân thánh của Đức Chúa Trời và họ sẽ là một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va và muôn dân trong thế gian này sẽ nhận biết Danh Đức Giê-Hô-Va. Như vậy, việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên đó là sự yêu thương của Đức Giê-Hô-Va sẽ làm ơn cho họ, vì Ngài đã hứa với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, là tổ phục của họ. Như vậy, các thầy tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thiết lập trong dân Y-sơ-ra-ên sẽ phải nhận biết trách nhiệm, cùng mục đích của sự giảng dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân sự là giúp cho tuyển dân của Đức Chúa Trời nhận biết sự yêu thương của Đức Chúa Trời, cùng nhận biết trách nhiệm của mình phải tôn trọng luật pháp của Đức Giê-Hô-Va và kính sợ Danh Đức Giê-Hô-Va, hầu cho nhờ đó mà Đức Giê-Hô-Va ban cho họ sự khôn ngoan, sự thông sáng để hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời và có sức lực mà làm theo. Vì quyền phép trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ làm sạch mọi tội lỗi của họ, cùng khiến cho linh hồn họ được nên một dân thánh cho Đức Giê-Hô-Va. Có như vậy thì muôn dân trên đất này sẽ tôn trọng họ, vâng phục họ và noi theo họ để nhận biết Đức Giê-Hô-Va, hầu cho muôn dân trên đất này cũng sẽ được chuộc lại cho Đức Giê-Hô-Va, như chính dân Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-Hô-Va chuộc ra khỏi xứ Ê-díp-tô vậy. Sứ đồ Phao-lô muốn Ti-mô-thê nhận biết công việc của mình phải dạy người ta nhận biết mục đích Đức Chúa Trời ban luật pháp cho muôn dân trên đất này, chứ không phải như người ta thờ phượng Đức Chúa Trời giống như các tôn giáo trong thế gian này.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 1, Lê-vi ký 18; Giăng 15;

Ngày 27 tháng 2 năm 2024 1 Ti-mô-thê 1:6-10

Chủ đề: ***Nhiều người tham danh chức muốn chiếm đoạt chức vụ người giảng Tin lành mà không biết họ làm điều ác.***

Trọng tâm: Chúa Jêsus đã quở trách những người Pha-ri-si đã dùng sức mạnh của xác thịt mình để chiếm lấy chức trọng chỉ có Đức Chúa Trời chỉ định thì người ta mới nhận được mà thôi: ***Nếu các ngươi không trung tín về của người khác, ai sẽ cho các ngươi được của riêng mình? Không có đầy tớ nào làm tôi hai chủ được; vì sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hay là hiệp với chủ này mà khinh dể chủ kia. Các ngươi không có thể đã làm tôi Đức Chúa Trời, lại làm tôi Ma-môn nữa. Người Pha-ri-si là kẻ ham tiền tài, nghe mọi điều đó, bèn chê cười Ngài. Ngài phán cùng họ rằng: Các ngươi làm bộ công bình qua mặt người ta, song Đức Chúa Trời biết lòng các ngươi; vì sự người ta tôn trọng là gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời. Luật pháp và các lời tiên tri có đến đời Giăng mà thôi; từ đó tin lành của nước Đức Chúa Trời được truyền ra, và ai nấy dùng sức mạnh mà vào đó. Trời đất qua đi còn dễ hơn một nét chữ trong luật pháp phải bỏ đi.*** Trong luật pháp mà Đức Giê-Hô-Va đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên có chép rõ về người nào không được Đức Giê-Hô-Va chỉ định, mà cố tình chiếm lấy chức thầy tế lễ, là chức chỉ có Đức Giê-Hô-Va chỉ định người nào, thì người đó mới được phép làm mà thôi, người nào không được Đức Giê-Hô-Va chỉ định mà tìm cách đến gần chức thầy tế lễ đó thì sẽ bị xử tử. Nhưng nhiều người vẫn coi thường luật pháp của Đức Chúa Trời và người ta lấy lời truyền khẩu của loài người mà bỏ Lời của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên những kẻ đó bị coi là quân trộm cướp, còn dân sự của Đức Chúa Trời sẽ vì những sự hay chết của những kẻ vô tín và cứng lòng kia mà bị lạc đường, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ. Sứ đồ Phao-lô nhắc nhở Ti-mô-thê phải biết tác dụng của luật pháp và phải biết tôn trọng và tôn cao luật pháp của Đức Chúa Trời cách chính đáng, ngay thẳng và chính trực. Vì tội lỗi đã vào trong loài người hết thảy, nên luật pháp phải có, vì ***luật pháp không phải lập ra cho người công bình, bèn là vì những kẻ trái luật pháp, bạn nghịch, vì những kẻ không tin kính, phạm tội, những kẻ vô đạo, nói phạm thánh thần, những kẻ giết cha mẹ, giết người, vì những kẻ tà dâm, kẻ đắm nam sắc, ăn cướp người, nói dối, thề dối, và vì hết thảy sự trái nghịch với đạo lành.*** Như vậy, kẻ đã vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời thì không thể nào làm thầy dạy người khác vâng phục luật pháp được!

Kinh Thánh tham khảo: Dân số ký 3; Hê-bơ-rơ 5; Lu-ca 16;

Ngày 28 tháng 2 năm 2024 1 Ti-mô-thê 1:11-14

Chủ đề: ***Đạo Tin Lành vinh hiển của Đức Chúa Trời hạnh phước dạy dỗ, được giao phó cho những người được chọn củaNgài.***

Trọng tâm: Đức Chúa Trời công bình đã chọn và chỉ định những người sẽ làm chức vụ của ***"kẻ truyền giải"*** trong sự biết trước của Ngài và những người được chọn đó đều phải kinh nghiệm được ân điển và sự thương xót của Đức Chúa Trời trên chính cuộc đời của mình, hầu cho những người đó thi hành chức vụ làm chứng thật về quyền phép của ân điển mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người mà chính họ đã nhận được. Vì ân điển là sự ban cho của Đức Chúa Trời để nhờ ân điển đó mà những người phải ngồi trong bóng của sự chết được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và chính quyền phép đó ở trong người đó ban sức mới cho người, để thi hành chức vụ trong sự yêu thương của Đức Chúa Trời. Khi người hầu việc Chúa được ở trong sự yêu thương của ân điển thì không có một quyền lực nào có thể chia rẽ sự sống của người đó khỏi Đức Chúa Jêsus Christ , như sứ đồ Phao-lô đã làm chứng: ***Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta.*** Vì loài người chúng ta là công việc của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người chúng ta trong sự yêu thương của Ngài, tức là bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, nên khi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời đã chuộc chúng ta lại cho Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ, thì chính Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ giữ cho linh hồn của chúng ta được vững vàng và thêm sức mới cho chúng ta mỗi ngày, nếu chúng ta noi theo Lời Ngài.

Kinh Thánh tham khảo: Rô-ma 8; Ê-phê-sô 1; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 29 tháng 02 năm 2024 1 Ti-mô-thê 1:15-17

Chủ đề: ***Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trong thế gian để cứu vớt kẻ có tội;***

Trọng tâm: Mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, nên trong sự khôn ngoan và sự mưu luận mà Đức Chúa Trời đã gọi loài người là A-đam, nghĩa là loài người được tạo nên để bày tỏ sự sống, tỏ ra sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã đặt loài người vào một môi trường đã có kẻ thù nghịch, là ma quỷ, là Sa-tan, ở trong chốn không trung bao quanh trái đất, ấy là để loài người kinh nghiệm được chân gía trị của việc vâng giữ và tuân theo Lời của Đức Chúa Trời là quan trọng thể nào. Việc A-đam bỏ Lời Đức Chúa Trời mà nghe theo lời vợ, là Ê-va là bóng về việc khi linh hồn của loài người không tin cậy, không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, thì sự sáng nơi linh hồn người ấy sẽ không đủ sáng để nhận biết mưu chước của ma quỷ và hậu quả của sự coi nhẹ Lời của Đức Chúa Trời đã khiến A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, vì cớ tội lỗi đó mà cả Ê-va và A-đam đều phải chết và sự chết đó đã vào trong loài người hết thảy. Hết thảy loài người đều kinh nghiệm được sự khốn nạn khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn họ bị tắt và tội lỗi đã cai trị người ta khốn nạn như thế nào. Đức Giê-Hô-Va đã tìm kiếm những người có đức tin vào tiếng phán của Ngài mà tỏ chính Ngài cho linh hồn đó biết và hết thảy những người được Đức Giê-Hô-Va chọn đó, đều là những người đã từng bị quyền lực của tội lỗi cai trị, nhưng khi linh hồn những người đó nghe theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va mà tin cậy, tuân theo tiếng phán của Ngài thì Đức Giê-Hô-Va đã lập giao ước với họ và từ những người đó mà đến kỳ, Đức Giê-Hô-Va ban cho họ luật pháp của Ngài, là con đường dẫn họ ra khỏi nơi tối tăm để đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài. Sứ đồ Phao-lô cũng ở trong số những người có tội đó, cũng như chúng ta vậy, ấy không phải tự chúng ta làm nên tội lỗi, mà loài người hết thảy là nạn nhân của việc A-đam không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban ân điển của Ngài cho chúng ta, là những người tin vào những Lời đã chép trong Kinh-Thánh mà tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và đầu phục luật pháp của Đức Chúa Trời, mà Danh của Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên chúng ta thì Ngài cũng dùng Lời hằng sống của Ngài để cứu chuộc chúng ta, nếu chúng ta tiếp tục noi theo Lời Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 31; Rô-ma 5; Tít 2;

Ngày 01 tháng 03 năm 2022 1 Ti-mô-thê 1:18-20

Chủ đề: ***Hãy cầm giữ đức tin, không khinh dể lời tiên tri mà chúng ta đã nhận được từ nơi Chúa để đánh trận tốt lành.***

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô nhắc cho Ti-mô-thê nhớ lại lời tiên tri mà Ti-mô-thê đã nhận được từ Đức Thánh Linh mà nhận biết đó là ý Chúa đã định cho người nào nhận được lời tiên tri của Ngài mà tin cậy và làm theo, thì Đức Thánh Linh sẽ giúp cho người đó hoàn thành điều Ngài đã định cho. Vì lời tiên tri tức là lời tri thức báo trước những sự Đức Thánh Linh đã định trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài. Người tin Chúa phải nhận biết nguyên tắc này để đánh trận cách tốt lành, bởi biết điều đó nằm trong kế hoạch của Đức Thánh Linh, để tôi luyện, luyện lọc những người thuộc về Ngài. Khi nói đến việc cầm giữ đức tin là nói đến sự hiểu biết của linh hồn đã được tái sanh, có nền tảng vững vàng như Lời Chúa đã phán dạy, vì đức tin không đến bởi kinh nghiệm của tâm trí xác thịt, nhưng đến bởi linh hồn người đó đã được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, tức là Lẽ thật đến bởi Đức Thánh Linh, Ngài là Đức Chúa Trời thành tín sẽ làm thành điều Ngài đã phán bảo. Khi thực hành đức tin thì người tin Chúa phải có lương tâm tốt (*lương tâm có nghĩa là sự nhận thức, sự hiểu biết trách nhiệm của chính mình*), vì Đức Thánh Linh biết rõ ý tưởng, sự toan tính của mỗi người, vì thế cho nên nếu người ta toan định những sự thuộc về lợi ích của xác thịt thì điều toan định của người đó không thể thành được, vì đức tin đến bởi sự người ta được nghe Lời của Đức Chúa Trời và như vậy, đức tin như một đầy tớ của Đức Chúa Trời sai đến giúp đỡ kẻ tôi tớ của Đức Chúa Trời thi hành chức vụ hầu việc Chúa, chứ đức tin không vùa giúp người ta làm phép lạ để tôn cao cái tôi của xác thịt mình. Sứ đồ Phao-lô đã dẫn chứng cho Ti-mô-thê biết một số người như Hy-mê-nê và A-léc-xan-đơ, lên mình kiêu ngạo, nên sứ đồ Phao-lô đã phó những người đó cho ma quỷ cầm buộc, mà chữ ***phó cho*** đó có nghĩa là những người đó bị sứ đồ Phao-lô cắt phép thông công. Ngày nay vẫn có những người vốn là người hầu việc Chúa, từng được nhiều người tôn trọng, nhưng mắc bẫy kiêu ngạo của ma quỷ, quên mình đã từng là tội nhân, nhưng nhờ ân điển của Chúa mà họ được cứu, mà lại không tỉnh thức trước sự hay chết của xác thịt, nên sa ngã, vì họ đã không giữ lương tâm tốt khi hầu việc Chúa.

Kinh-Thánh tham khảo: 1 Cô-rinh-tô 10; Gia-cơ 1; Hê-bơ-rơ 13;

Ngày 02 tháng 3 năm 2024 1 Ti-mô-thê 2:1-2

Chủ đề: ***Trước hết mọi sự phải khẩn nguyện, cầu xin, kêu van, tạ ơn cho mọi người, cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm quyền,***

Trọng tâm: Trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta được phục hồi quyền làm con trai của Đức Chúa Trời và chúng ta được quyền hợp pháp để dâng lời cầu nguyện với Đức Chúa Trời, để cầu xin thay cho mọi người, trong đó phải cầu nguyện cho các bậc cầm quyền cai trị đất nước, vì họ là mục tiêu mà ma quỷ sử dụng để cai trị những người dưới quyền cai trị của những người đó, vì thế cho nên nhờ lời cầu nguyện của các tôi tớ Chúa, mà Đức Chúa Trời giải cứu những người đó khỏi cái bẫy độc hại và gian ác của ma quỷ. Chúng ta có thể thấy các quốc gia nào mà Hội Thánh không phát triển mạnh, thì xã hội của quốc gia đó sẽ đầy dẫy tội ác và khi tội ác nhiều thì hệ sinh thái và môi trường sống của quốc gia đó luôn bị tai hoạ hoặc chiến tranh, hoặc xã hội bất ổn và thiên tai sẽ xảy ra nhiều hơn những nơi khác. Khi chúng ta cầu nguyện cho các bậc cầm quyền, thì nên cầu nguyện trong ngôn ngữ tiếng mới, hầu cho ma quỷ không thể kiện cáo và không thể biết chúng ta đang cầu xin với Đức Chúa Trời điều gì. Khi chúng ta cầu nguyện cho các bậc cầm quyền, thì chúng ta sẽ được Đức Chúa Trời bảo vệ, vì trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta có chủ quyền trên vùng đất chúng ta đang sống, còn ma quỷ là kẻ khách kiều ngụ mà thôi, nên chúng không có quyền kiện cáo lại chúng ta ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì khi chúng ta vâng lời Chúa mà cầu nguyện, thì chúng ta được xưng công bình và lời cầu nguyện của chúng ta sẽ thấu tới ngôi của Đức Chúa Trời, là Quan án công bình và Đức Chúa Trời sẽ xét xử tuỳ theo những sự khiếu nại và cầu xin của chúng ta, như Lời Chúa có chép:***người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện, thật có linh nghiệm nhiều.***

Kinh -Thánh tham khảo: Lê-vi ký 25; Thi-Thiên 7; Châm ngôn 8;